

Arrest

nr. 252 097 van 1 april 2021
in de zaken RvV X en X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2020.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 11 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, de heer H.(...) V.(...) J.(...) A.(...), verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 14 juni 1991 in San Salvador in El Salvador. Op 19 juli 2014 bent u gehuwd met E.(...) D.(...) H.(...) M.(...) A.(...) (O.V. X; CG X). Samen hebben jullie een minderjarige dochter die zich bij jullie bevindt in België. Vanaf uw geboorte tot 2014, woonde u met uw ouders in de gemeente Santa Tecla in Jardines de la Sabana 3 poligono 1-6 senda C casa #29 in de provincie La Libertad. Van 2014 tot 3 december 2018, de dag waarop u problemen kreeg met een bende, woonde u met uw echtgenote in uw appartement met een beveiligde hoofdepoort in Final Calle Mompegon nummer 2 in San Salvador. Sinds uw problemen tot aan uw vertrek op 20 mei 2019 woonde u met uw echtgenote en minderjarige dochter in uw ouderlijk huis bij uw moeder. Momenteel woont er niemand in uw appartement in El Salvador.

In de richting bedrijfsadministratie had u nog zes maanden te gaan alvorens u zou afstuderen. Omwille van uw problemen met een bende, stopte u uit voorzorg deze studies in december 2018. Tijdens uw studies werkte u al en dat voornamelijk in callcenters. Zo startte u op uw 18 jaar bij "Sykes", waar u uw echtgenote leerde kennen. Uw laatste functie was als Call Center Agent bij "The Office Gurus" in Antiguo Cuscatlan in La Libertad waarnaar u zich verplaatste met uw moto. Maandelijks verdiende u daar ongeveer 650 dollar. U werkte hier van 9 december 2017 tot 28 december 2018, toen u uw ontslag indiende omwille van uw problemen. In afwachting van de situatie werkte u daarna voor het bedrijf van uw echtgenote, "Coconut Products".

Uw problemen begonnen op 3 december 2018 toen u om 17 uur op de terugweg was van uw werk. U werd aan de poort van uw woning tegengehouden door een individu dat zich identificeerde als lid van de Mara Salvatrucha (MS13) bende. Hij liet u zijn pistool met zijn rechterhand in zijn broeksband zien en zei u dat u voor de maand december 1000 dollar moest betalen om daar te mogen wonen. Hij zei dat hij wist waar u werkte, wat uw uren waren, waar uw dochter naar school ging, hoe laat uw echtgenote het werk verliet en dat ze een zaak had. U repliceerde dat u het geld niet had en dat hij zich moest hebben vergist van persoon. Hij antwoordde dat u hem niet voor de gek moest houden omdat het voor hem geen spel was en dat zij wel wisten dat u het geld had. U kreeg een maand de tijd om het geld te verzamelen en dat ze u dan wel wisten te vinden. Meermaals zei hij dat als u het geld niet had, ze u en uw familie zouden vermoorden. Vluchten of de politie verwittigen, zou in hetzelfde resulteren. Hierna stapte het individu rustig weg en liet deze u met schrik achter. Nadat u uw moto stalde en zich in het huis bevond, vertelde u uw echtgenote wat er was gebeurd. Hierna belde u uw moeder die u aanraadde het huis te verlaten omdat het er niet meer veilig was. Ook belde u uw schoonmoeder en naast een zak met essentiële kledij, liet u alles achter en trok u naar het huis van uw moeder in Santa Tecla. De dag erna ging u naar uw werk met de auto met geblindeerde ruiten van uw moeder omdat u zich kwetsbaar voelde op uw moto. U vertelde uw bazen wat er u was overkomen en vroeg hen of ze een wisselend uurrooster voor u konden opmaken. Omdat ze u dit niet konden bieden, nam u later op 28 december 2018 ontslag en begon u te werken in de zaak van uw echtgenote. Op 5 december 2018 besloot u een klacht in te dienen bij de politie wat u op 6 december 2018 in de voormiddag effectief deed. Op 8 december 2018 belde uw schoonzus met de boodschap dat ze werd tegengehouden door twee mensen die haar vroegen of ze de "blanke van de moto" uit de buurt had gezien. Ze had hen gezegd dat ze u niet kende en raadde u aan niet meer terug te keren omdat ze u al zochten. Nog diezelfde dag contacteerde u inspecteur Moran. Uit schrik volgde u sindsdien verschillende routes naar het werk en droeg u een capuchon om uw huid te bedekken. Op 9 februari 2019 werd uw echtgenote gediagnostiseerd met galblaasstenen en op 15 februari 2019 werd zij geopereerd. De tijd erna bracht u in het huis door zonder het te verlaten. Uw dochter ging sinds december 2018 al niet meer naar school. Op 12 maart 2019 gleed uw echtgenote uit in de douche waardoor haar wonden terug opengingen en jullie naar de spoeddienst dienden te gaan. Sinds 8 december 2018 had u over uw problemen niets meer gehoord, tot u op 3 april 2019 via het Openbaar Ministerie vernam dat de procureur u graag wou spreken. Volgens hem werden veel mensen in uw buurt met dezelfde problemen geconfronteerd en maande hij u aan om door te gaan met het proces als iemand werd opgepakt door uw veiligheid te garanderen. U kreeg nog bewijsstukken van uw eerste afspraak mee wanneer u naar huis ging. U was gerustgesteld tot u op 4 april 2019 in de namiddag opnieuw werd gebeld door uw schoonzus. Deze keer hadden ze een buur benaderd met de vraag waar u was omdat ze, naar uw zeggen, wisten dat u naar het Openbaar Ministerie was geweest, en dat u dit zou betalen in bloed. Nog diezelfde avond besliste u om het land te verlaten vanuit de overtuiging dat de bendeleden het niet zouden opgeven en dat u het Openbaar Ministerie niet langer kon vertrouwen omdat u vermoedde dat zij informatie doorspeelden naar de bendeleden. Omdat uw echtgenote op 11 april 2019 een afspraak had bij de dokter, gebruikte u de situatie om de nodige documenten voor uw vlucht te verzamelen. U kreeg pas de toestemming van de dokter om te reizen op 6 mei 2019. De dag erna kocht u de vliegtickets met de hulp van de vriendin van uw schoonbroer. U verliet El Salvador met uw echtgenote en dochter op 20 mei 2019 en jullie

vlogen via Spanje naar België, waar jullie aankwamen op 21 mei 2019. Op 28 mei 2019 dienden u en uw echtgenote een verzoek in tot internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat het een kwestie van tijd zal zijn vooraleer ze u, uw echtgenote en dochter vinden en doden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, legde u de volgende documenten neer bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ): uw eigen paspoort (11/04/2019) en dat van uw echtgenote (11/04/2019) en dochter (10/04/2017); de identiteitskaart van uzelf (11/04/2019) en uw echtgenote (11/04/2019); uw rijbewijs (16/06/2017) en dat van uw echtgenote (16/01/2017) en een kopie van de akte van verschijning en identificatie omtrent uw aangifte op 6 december 2018 bij de anti-afpersingsdivisie. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS legde u aanvullend volgende documenten neer: foto's van uw echtgenote haar wonden na haar val in maart 2019; uw ontslagbrief van 28 december 2018; uw tewerkstellingsattest bij "The Office Gurus" voor de periode van 9 december 2017 tot 28 december 2018; diverse facturen van uw echtgenote haar zaak "Coconut Products"; allerlei nieuwsberichten over de algemene veiligheidssituatie in uw buurt, infiltratie van bendeleden en omkopingspraktijken en documenten over jullie reisweg naar België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén element heeft kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen, de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en alle elementen uit uw dossier moet worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep persoonlijk werd vervolgd door een misdaadbende. Zo zou u geen problemen hebben gekend met de autoriteiten van El Salvador en nam u geen deel aan politieke activiteiten (Vragenlijst CGVS, 28 oktober 2019, vraag 1 t.e.m. 3). Op de vraag waarom de bendeleden het op u gemunt hadden die welbepaalde dag, zegt u dat u vermoedt dat ze dachten dat u welgesteld was aangezien u en uw echtgenote een goede job hadden, u zich daarvoor goed kleedt en dat uw dochter goed onderwijs geniet. U vermoedt dat ze op uw uniform het logo van uw werk hebben herkend en dat ze uw echtgenote naar buiten hebben zien komen met productdozen. Uw uiterlijk dat er niet typisch El Salvadoraans uitziet, kan volgens u ook aan de oorsprong liggen (Notities persoonlijk onderhoud (NPO), pp. 26-27). Naast de problemen van afpersing en bedreigingen door bendeleden heeft u geen andere problemen gekend in El Salvador, enkel toen u voor 2014 nog het openbaar vervoer nam en daar slachtoffer werd van kleine misdaden zoals de diefstal van een gsm (NPO, pp. 3 & 15-16). Ook de vaststelling dat de bendeleden u afpersten en niet uw echtgenote omwille van haar profiel als zaakvoerster (NPO, pp. 3 & 12-15 en NPO echtgenote, p. 8), doet concluderen dat ze meer interesse hadden in uw profiel en laat uw echtgenote als basis van de problemen uit beeld.

Tot slot kan **in uw geval** een vrees als gevolg van het indienen van een klacht op zich niet volstaan om te besluiten dat er sprake is van een link met het criterium 'politieke overtuiging' van de Conventie. Niet iedereen die informatie geeft over criminele activiteiten of een klacht neerlegt zal immers automatisch gepercipieerd worden als zijnde tegen de georganiseerde misdaadbendes op een zodanige manier dat er een link is met een (toegeschreven) politieke overtuiging. Evenmin kan u als persoon die klacht indiende, aantonen dat de voorwaarden van de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet zijn vervuld. **Op basis van bovenstaande verklaringen hebt u bijgevolg niet concreet aangetoond dat u omwille van uw klacht een gegronde vrees voor vervolging heeft.**

Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die er op zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd. De aangehaalde feiten zijn veeleer gemeenrechtelijke van aard en vallen bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op basis van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet wanneer een reëel risico bestaat dat bij terugkeer naar het land van herkomst de verzoeker blootgesteld zal worden aan foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. **Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersing en bedreiging door de misdaadbende niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.**

Allereerst dient te worden vastgesteld dat het onaannemelijk overkomt dat een lid van bende MS13 u op 3 december 2018 afperste en dat uw schoonzus enkele dagen later, op 8 december 2018, werd benaderd. De twee bendeleden vroegen haar enkel waar u was en maakten er geen gewag van dat ze wisten dat u een aangifte had gedaan bij de politie (NPO, p. 13 & 15). U kreeg daarnaast tevens een maand de tijd om het geld te verzamelen vooraleer ze u opnieuw zouden opzoeken (NPO, p. 12 & 16). Omdat u daarenboven niet wist of de renta periodiek of levenslang zou zijn, is het bedenkelijk dat u nog diezelfde dag uw woning verliet (NPO echtgenote, p. 9). Dat u vervolgens gedurende vier maanden, tot in april 2019, niets meer van de situatie zou hebben vernomen, noch persoonlijk benaderd bent geweest door de bendeleden om de 1000 dollar te innen of om u opnieuw te bedreigen, is merkwaardig, zeker wanneer u tot 28 december 2018 bleef werken op dezelfde plaats waarvan u het uniform droeg toen ze u afpersten (NPO, p. 11 & 26). Bovendien zou niemand uit uw familie problemen gekend hebben in die periode en nadat u El Salvador verliet waardoor de fysieke bedreiging van de bendeleden jegens uw familie in geval u klacht zou indienen of de renta niet zou betalen, direct wordt gerelativeerd (NPO, p. 10 & 16 en NPO echtgenote, p. 6 & 8).

Ten tweede getuigt uw houding allerminst van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo verklaarde u allereerst radicaal de aanbevelingen van de politie te hebben opgevolgd door alle sociale media-accounts te hebben verwijderd (NPO, p. 10). Uit de

informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan zich ook een kopie in het administratieve dossier bevindt, blijkt echter dat uw echtgenote haar werkgerelateerde bedrijvigheden voortzette en dat zij op 7 december 2018, enkele dagen nadat u werd afgeperst en een dag nadat u de klacht indiende bij de politie, haar nummer publiekelijk maakte op haar openbare Facebookpagina "Coco Lovers". Hiermee geconfronteerd, lijkt u de vragen eerder te ontwijken door de verantwoordelijkheid van de zaak en het openbaren van dit nummer op uw echtgenote af te schuiven (NPO, p. 18). Ook uw vage uitleg dat u uw nummer heeft aangepast, verklaart immers niet waarom jullie dat nummer online zetten (NPO, p. 18). Tevens minimaliseert u deze vaststelling wanneer u verklaart dat u hier misschien wel aan zou hebben gedacht en de zaak zou zijn gestopt als de afpersing telefonisch was geweest (NPO, p. 19). Wanneer u vermoedt dat de bendeleden u afpersten omdat uw echtgenote onder andere een zaak heeft (NPO, p. 18 & 26), kan redelijkerwijze verwacht worden dat u de bedrijvigheden zo onopvallend mogelijk probeert verder te zetten. Uw vermoeden dat ze uw echtgenote misschien met dozen zagen zeulen (NPO, p. 26), staat ook nog eens haaks op uw verklaring dat uw huis niet zichtbaar zou zijn van de straatkant aangezien een hoofdpoot met sleutel de appartementen afsluit van de hoofdbaan en men enkel kan binnenkijken wanneer de poort openstaat (NPO, p. 20).

U werd bedreigd begin december 2018 en nam ontslag eind 2018. Zonder enige vooruitzichten ging u werken in de onlinezaak van uw echtgenote (NPO, pp. 12-13), waar u weinig verantwoordelijkheden leek op te nemen (NPO, p. 18). Uw echtgenote vermeldt u nota bene niet eens wanneer haar gevraagd wordt wie voor haar werkte. Zo zou er enkel een motorista werken die de producten rondbrengt (NPO, p. 7). Pas op 4 april 2019 besloot u in feite te vluchten nadat u vermoedde dat bendeleden u opnieuw zochten (NPO, p. 14). U maakt geen gewag van tussentijdse zoektochten naar ander werk of een huis om uw leven terug in eigen handen te nemen. Door medische complicaties van uw echtgenote kon u pas reizen vanaf 6 mei 2019. Als deze periode, zoals u pretendeert, zo stressvol was voor uw echtgenote (NPO, p. 14) en u werkelijk een gegronde vrees voor uw leven zou hebben gehad, kan worden verwacht dat u op zijn minst alle mogelijke pistes grondig zou hebben onderzocht om zo snel mogelijk, nog voor 20 mei 2019, het land te kunnen verlaten. Uit onze informatie blijkt immers dat er dagelijks vluchten plaatsvinden tussen San Salvador en Spanje door onder andere Iberia, de maatschappij waarmee u naar Madrid reisde (Zie documenten reisweg, document 10 in het administratieve dossier). Dat u in Spanje geen verzoek om internationale bescherming indiende, relateert meteen de ernst van de ingeroepen nood aan internationale bescherming.

Ten derde vallen met betrekking tot het verlaten van uw appartement in Final Calle Mompegon nummer 2 in San Salvador nog enkele merkwaardigheden te onderkennen. U verklaarde dat u, nadat u op 3 december 2018 werd afgeperst door een bendelid van MS13, uw appartement heeft verlaten en naar uw moeder bent vertrokken. U nam enkel een essentiële zak met kleren mee en gaf de sleutel aan uw schoonzus, die naast u woonde, zodat zij indien nodig enkele spullen uit uw appartement kon halen (NPO, p. 12). Dat is een bizarre actie aangezien u en uw echtgenote verklaarden dat uw burens niet mochten weten dat u gerelateerd bent met uw schoonouders en schoonzus om geen vermoedens op te wekken dat uw schoonouders de eigenaars waren van de 12 à 14 appartementen (NPO, p. 19 & 25 & NPO echtgenote p. 10). Dat uw schoonzus uw sleutel zou gebruiken, zou haar alleen maar in gevaar brengen, zeker als ze de bendeleden voorloog dat ze u niet kende (NPO, p. 13 en NPO echtgenote, p. 10). Alsook verklaart uw echtgenote dat haar moeder u diezelfde avond nog naar het huis van uw moeder heeft gebracht (NPO echtgenote, p. 8). Deze handeling zou dan ook haaks op uw beweerde standpunt staan dat jullie familiale band niet geweten mag zijn.

Evenzo is dit het geval bij het adres van uw schoonmoeder dat u liet invullen op uw en uw echtgenotes nieuwe identiteitskaarten die u aanvraagde voor uw vertrek (Zie DUI, document 2 in het administratieve dossier). Zo kon u ten eerste niet aannemelijk maken waarom u moeite zou steken in nieuwe identiteitskaarten enkel en alleen voor een adreswijziging en de wijziging van uw burgerlijke status (NPO, p. 26) als u kort daarna toch van plan was om naar het buitenland te vluchten. Uw redenering klopt daarenboven langs geen kanten: u diende reeds een klacht in bij de politie op 6 december 2018 (NPO, p. 13), ook al zegt u later 3 december 2018 (NPO, p. 21) en u werd gecontacteerd door de procureur op 3 april 2019 (NPO, p. 14, 21 & 23) alvorens u op 11 april 2019 het adres op uw identiteitspapieren liet veranderen omwille van een vermoeden van corruptie bij de politieke instellingen waarbij u zich eerder aanmeldde (NPO, p. 8 & 14). Zo rijst de vraag waarom u niet gewoon uw oud adres in Mompegon op uw identiteitskaart liet invullen om uw familieleden niet in gevaar te brengen. U verklaart immers zelf dat "als ze de familie kennen, kan het desastreus eindigen" (NPO, p. 8). Het huis stond immers toch leeg (NPO, p. 7) en de bendeleden wisten ook al dat u daar woonachtig was aangezien ze u op 3 december 2018 staande hielden aan de hoofdpoot van uw appartement (NPO, p. 20). Indien u er echt van overtuigd was dat een ander adres een goed idee was, rijst de vraag waarom u

het adres dan niet liet staan op het adres bij uw moeder waar u sinds 3 december 2018 woonachtig was. U verklaart immers dat u op uw oude identiteitskaart nooit het adres van Mompegon heeft laten invullen (NPO, p. 20). Dat ook uw ouderlijke adressen nog op uw rijbewijzen staan, die zijn uitgegeven in 2017, is hoogst verwarrend (Zie rijbewijzen, document 3 in het administratieve dossier). Uw verklaring dat uw schoonmoeder het risico wilde nemen door u, uw kind en uw moeder te beschermen omdat zij toch geen werk en vast uurrooster had en genoot van haar pensioen, kan niet overtuigen. Doordat uw schoonouders kapitaalkrachtig zijn, konden zij evengoed slachtoffer zijn geworden van de afpersingen van de misdaadbendes. U poneert ten stelligste dat de bendeleden met bedreigingen ten aanzien van "uw familie" doelden op uw kerngezin (NPO, pp. 18- 20). Uit onze informatie blijkt dat bendeleden hun slachtoffers sterker raken door familie van hen te bedreigen of te vermoorden en dit beperkt zich niet noodzakelijk enkel tot het kerngezin. Dat uw schoonzus en schoonouders in deze gecontesteerde zone bleven wonen en zichzelf in gevaar zouden brengen door de eerdergenoemde acties, acht het CGVS dan ook bijzonder roekeloos. Waarom zou uw schoonmoeder dit risico willen lopen als haar appartement in Mompegnon dichterbij uw woning lag dan het huis van uw moeder (NPO, p. 7) dat, in naar u verklaart, M18-gebied is (NPO, p. 7)? Er kan vanuit gegaan worden dat de bendeleden van MS13 u bij uw moeder niet konden raken, zeker omdat de wijk van uw moeder minder delinquentie kent aangezien er aan alle doorgangen een poort met privébewaking is (NPO, p. 7), en dat u veiliger zou zijn met een adres van een door de bende 18 gecontroleerde zone op uw identiteitskaart aangezien u daar reeds langer dan vier maanden woonachtig was.

Ten vierde vallen ook met betrekking tot uw aangifte van 6 december 2018 enkele tegenstrijdigheden te onderkennen die de geloofwaardigheid van uw relaas aantasten. De reden van uw aangifte zoals beschreven in de akte van verschijning en de akte van identificatie, namelijk "Afpersing: door verschillende mannen die zich tot nu toe niet hebben geïdentificeerd als behorende tot enigerlei bende" (Zie document 4 en vertaling in het administratieve dossier), verschilt op twee vlakken van uw verklaringen. Zo verklaarde u dat er één individu u op 3 december 2018 benaderde en dat deze zich identificeerde als horende tot MS13 (NPO, p. 16). Wanneer uw verklaring u wordt voorgelezen en u dit ondertekent bij wijze van ratificatie, kan redelijkerwijze verwacht worden van iemand die een klacht indient, dat deze de feiten en gegevens goed nagaat en onenigheden uit de weg ruimt, alvorens het document goed te keuren en te ondertekenen. Ook uw uitleg dat de officier misschien een fout maakte om u te beschermen of dat hij de klaarstaande template niet goed heeft ingevuld (NPO, p. 17), kan niet overtuigen. Terzijde wordt opgemerkt dat u incorrecte informatie opgeeft op uw aangifteformulier daar u er verklaart ongehuwd te zijn (Zie document 4 en vertaling in het administratieve dossier), terwijl u tevens vreesde voor het leven van de leden van uw "kerngezin" (NPO, p. 19).

Daarnaast blijven uw verklaringen over uw klacht vaag en tegenstrijdig. Gevraagd waarom u geen bewijs heeft gekregen dat u officieel klacht heeft ingediend bij het centraal kantoor van de anti-afpersingseenheid, stelt u dat ze met een codesysteem werkten waarbij u contact moest opnemen met het Openbaar Ministerie om te zien welke procureur uw zaak ging aannemen (NPO, p. 21). Daarna verklaart u dat in de klacht stond dat het Openbaar Ministerie u zou contacteren, maar dat ze dit nalieten en dat u daarom toch in december zelf belde en hen de code gaf (NPO, p. 22). Deze uitleg is enigszins verwarrend omdat u initieel verklaarde geen kopie van de klacht te hebben ontvangen (NPO, p. 21) en dat u het document met de code pas verkregen heeft in april 2019 (NPO, p. 23). Gevraagd naar deze code geeft u een verkeerde en verklaart u dat de code wel juist is op de bewijsstukken die u werden overhandigd op 3 april 2019 (Zie akte van verschijning en akte van identificatie, document 4 in het administratieve dossier). Dat u tot slot enkel de naam van de aan u eerst toegewezen procureur kent en niet die van de procureur die volgens u corrupt is, komt uw geloofwaardigheid niet bepaald ten goede (NPO, pp. 22-23).

Ten vijfde dient te worden opgemerkt dat u en uw echtgenote evenmin veel details kunnen vertellen over de situaties waarin uw schoonzus en die zogenaamde buur werden benaderd. Zo is het allereerst hooguit eigenaardig dat u uw schoonzus nooit een beschrijving heeft gegeven van wie u op 3 december 2018 benaderde, al was het maar als waarschuwing voor haarzelf en omgekeerd, dat u haar nooit heeft gevraagd hoe de twee bendeleden die haar benaderden op 8 december 2018 eruitzagen (NPO, pp. 23-24). Dat u op basis van haar verhaal concludeert dat effectief bendeleden naar u kwamen vragen (NPO, p. 24), kan dan ook niet overtuigen. Wanneer uw echtgenote wordt gevraagd of ze zich identificeerden als zijnde van een bende, kan ze evenmin specificeren welke bende en blijft ze vaag (NPO, p. 9). Uw echtgenote lijkt er wel zeker van te zijn dat u haar vertelde dat ze het voorkomen van een bendelid hadden, met hun wijde kleren en de manier waarop ze spraken (NPO echtgenote, p. 9). Daarnaast verklaart u dat uw schoonzus de bendeleden kende (NPO, p. 23), terwijl uw echtgenote interpreteert dat uw schoonzus hen nooit eerder heeft gezien omdat ze dat haar anders wel had verteld (NPO, p. 9). Ook

jullie opvatting van de plek waar uw schoonzus werd aangesproken door de bendeleden verschilt. Volgens uw echtgenote is dat aan de poort van het appartement (NPO echtgenote, p. 10), terwijl uw schoonzus volgens u aan de winkel werd aangesproken (NPO, p. 13).

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De paspoorten, identiteitskaarten, rijbewijzen, uw ontslagbrief, uw tewerkstellingsattest bij "The Office Gurus" en facturen van uw echtgenote haar zaak ondersteunen uw verklaringen over uw en uw echtgenote haar Salvadoraanse nationaliteit en professionele bezigheden. Geen van deze punten worden in deze beslissing in twijfel getrokken. De foto's van uw echtgenote haar wonden bevatten geen informatie die de doktersbezoeken zouden kunnen situeren in de tijd. Bovendien hebben foto's uit private bron slechts beperkte bewijswaarde aangezien zij geen enkele garantie bieden over de echtheid van wat erop afgebeeld zou zijn. Ook de documenten over uw reisweg verwijzen naar een punt dat niet ter discussie staat. Uit deze documenten en de akten van verschijning en identificatie omtrent uw aangifte op 6 december 2018 bij de anti-afpersingsdivisie kan echter geen informatie worden afgeleid met betrekking tot een eventuele band tussen uw problemen en de criteria van de Vluchtelingenconventie of met betrekking tot de ernst van de door u aangehaalde problemen. Supra werden overigens bemerkingen geformuleerd omtrent deze akten die uw geloofwaardigheid ernstig aantastten. De nieuwsartikelen hebben daarnaast geen betrekking op uw persoonlijke toestand, maar enkel op de algemene situatie in uw omgeving. Deze gegevens staan hier op zich ook niet ter discussie.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het profiel van een persoon die bij de politie klacht neerlegt tegen haar belagers op zich niet volstaat om een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Het reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts kan welbeschouwd nog worden opgemerkt dat het profiel van uw echtgenote als zakenvrouw op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020** (beschikbaar op <https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysdesressortissants20200109.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren

tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpersoniseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun

aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor de volledigheid wordt er opgemerkt dat er ook ten aanzien van uw echtgenote, ESCOBAR DE HENRIQUEZ Maria Abigail (O.V. 8.855.149; CG 19/15985B), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 9 januari 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u op 1 april 2020 aangetekend verstuurd. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, mevrouw E.(...) D.(...) H.(...) M.(...) A.(...), verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 18 februari 1988 in San Salvador in El Salvador. Op 19 juli 2014 bent u gehuwd met H.(...) V.(...) J.(...) A.(...) (O.V. 8.855.149; CG 19/15985). Samen hebben jullie een minderjarige dochter die zich bij jullie bevindt in België. Vanaf uw geboorte tot 2014 woonde u met uw ouders in Residentie Aztlan in Avenida Milua #4 in San Salvador. Uw ouders zijn daar nog steeds woonachtig samen met uw broer German Esteban. Van 2014 tot 3 december 2018, de dag waarop uw echtgenoot problemen kreeg met een bende, woonde u met uw echtgenoot in Final Calle Mompegon nummer 2 in San Salvador. Sindsdien woonde u tot uw vertrek op 20 mei 2019 bij de moeder van uw echtgenoot in de gemeente Santa Tecla in Jardines de la Sabana 3 Polyano 1-6 senda C casa #29 in de provincie La Libertad.

U studeerde bedrijfsbeheer aan een privé-universiteit, waaraan u vermoedelijk in 2013 afstudeerde. Van 2010 tot 2012 werkte u in Sykes. Eind 2014 - begin 2015 startte u uw eigen onlinezaak “Coconut Products” in de verkoop van natuurlijke producten. Onder u werkte iemand die de producten op locatie leverde. Gemiddeld verdiende u daarmee maandelijks 900 à 1000 dollar. U zou nooit persoonlijk zijn afgeperst omwille van uw zaak. U werkte hier tot een week voor uw vertrek waarna u de zaak overliet aan uw broer.

Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend, verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw partner H.(...) V.(...) J.(...) A.(...) (zie ook hieronder):

U, de heer H.(...) V.(...) J.(...) A.(...), verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 14 juni 1991 in San Salvador in El Salvador. Op 19 juli 2014 bent u gehuwd met E.(...) D.(...) H.(...) M.(...) A.(...) (O.V. 8.855.149; CG 19/15985B). Samen hebben jullie een minderjarige dochter die zich bij jullie bevindt in België. Vanaf uw geboorte tot 2014, woonde u met uw ouders in de gemeente Santa Tecla in Jardines de la Sabana 3 poligono 1-6 senda C casa #29 in de provincie La Libertad. Van 2014 tot 3 december 2018, de dag waarop u problemen kreeg met een bende, woonde u

met uw echtgenote in uw appartement met een beveiligde hoofdboort in Final Calle Mompegon nummer 2 in San Salvador. Sinds uw problemen tot aan uw vertrek op 20 mei 2019 woonde u met uw echtgenote en minderjarige dochter in uw ouderlijk huis bij uw moeder. Momenteel woont er niemand in uw appartement in El Salvador.

In de richting bedrijfsadministratie had u nog zes maanden te gaan alvorens u zou afstuderen. Omwille van uw problemen met een bende, stopte u uit voorzorg deze studies in december 2018. Tijdens uw studies werkte u al en dat voornamelijk in callcenters. Zo startte u op uw 18 jaar bij "Sykes", waar u uw echtgenote leerde kennen. Uw laatste functie was als Call Center Agent bij "The Office Gurus" in Antiguo Cuscatlan in La Libertad waarnaar u zich verplaatste met uw moto. Maandelijks verdiende u daar ongeveer 650 dollar. U werkte hier van 9 december 2017 tot 28 december 2018, toen u uw ontslag indiende omwille van uw problemen. In afwachting van de situatie werkte u daarna voor het bedrijf van uw echtgenote, "Coconut Products".

Uw problemen begonnen op 3 december 2018 toen u om 17 uur op de terugweg was van uw werk. U werd aan de poort van uw woning tegengehouden door een individu dat zich identificeerde als lid van de Mara Salvatrucha (MS13) bende. Hij liet u zijn pistool met zijn rechterhand in zijn broeksband zien en zei u dat u voor de maand december 1000 dollar moest betalen om daar te mogen wonen. Hij zei dat hij wist waar u werkte, wat uw uren waren, waar uw dochter naar school ging, hoe laat uw echtgenote het werk verliet en dat ze een zaak had. U repliceerde dat u het geld niet had en dat hij zich moest hebben vergist van persoon. Hij antwoordde dat u hem niet voor de gek moest houden omdat het voor hem geen spel was en dat zij wel wisten dat u het geld had. U kreeg een maand de tijd om het geld te verzamelen en dat ze u dan wel wisten te vinden. Meermaals zei hij dat als u het geld niet had, ze u en uw familie zouden vermoorden. Vluchten of de politie verwittigen, zou in hetzelfde resulteren. Hierna stapte het individu rustig weg en liet deze u met schrik achter. Nadat u uw moto stalde en zich in het huis bevond, vertelde u uw echtgenote wat er was gebeurd. Hierna belde u uw moeder die u aanraadde het huis te verlaten omdat het er niet meer veilig was. Ook belde u uw schoonmoeder en naast een zak met essentiële kledij, liet u alles achter en trok u naar het huis van uw moeder in Santa Tecla. De dag erna ging u naar uw werk met de auto met geblindeerde ruiten van uw moeder omdat u zich kwetsbaar voelde op uw moto. U vertelde uw bazen wat er u was overkomen en vroeg hen of ze een wisselend uurrooster voor u konden opmaken. Omdat ze u dit niet konden bieden, nam u later op 28 december 2018 ontslag en begon u te werken in de zaak van uw echtgenote. Op 5 december 2018 besloot u een klacht in te dienen bij de politie wat u op 6 december 2018 in de voormiddag effectief deed. Op 8 december 2018 belde uw schoonzus met de boodschap dat ze werd tegengehouden door twee mensen die haar vroegen of ze de "blanke van de moto" uit de buurt had gezien. Ze had hen gezegd dat ze u niet kende en raadde u aan niet meer terug te keren omdat ze u al zochten. Nog diezelfde dag contacteerde u inspecteur Moran. Uit schrik volgde u sindsdien verschillende routes naar het werk en droeg u een capuchon om uw huid te bedekken. Op 9 februari 2019 werd uw echtgenote gediagnosticeerd met galblaasstenen en op 15 februari 2019 werd zij geopereerd. De tijd erna bracht u in het huis door zonder het te verlaten. Uw dochter ging sinds december 2018 al niet meer naar school. Op 12 maart 2019 gleed uw echtgenote uit in de douche waardoor haar wonden terug opengingen en jullie naar de spoeddienst dienden te gaan. Sinds 8 december 2018 had u over uw problemen niets meer gehoord, tot u op 3 april 2019 via het Openbaar Ministerie vernam dat de procureur u graag wou spreken. Volgens hem werden veel mensen in uw buurt met dezelfde problemen geconfronteerd en maande hij u aan om door te gaan met het proces als iemand werd opgepakt door uw veiligheid te garanderen. U kreeg nog bewijsstukken van uw eerste afspraak mee wanneer u naar huis ging. U was gerustgesteld tot u op 4 april 2019 in de namiddag opnieuw werd gebeld door uw schoonzus. Deze keer hadden ze een buur benaderd met de vraag waar u was omdat ze, naar uw zeggen, wisten dat u naar het Openbaar Ministerie was geweest, en dat u dit zou betalen in bloed. Nog diezelfde avond besliste u om het land te verlaten vanuit de overtuiging dat de bendeleden het niet zouden opgeven en dat u het Openbaar Ministerie niet langer kon vertrouwen omdat u vermoedde dat zij informatie doorspeelden naar de bendeleden. Omdat uw echtgenote op 11 april 2019 een afspraak had bij de dokter, gebruikte u de situatie om de nodige documenten voor uw vlucht te verzamelen. U kreeg pas de toestemming van de dokter om te reizen op 6 mei 2019. De dag erna kocht u de vliegtickets met de hulp van de vriendin van uw schoonbroer. U verliet El Salvador met uw echtgenote en dochter op 20 mei 2019 en jullie vlogen via Spanje naar België, waar jullie aankwamen op 21 mei 2019. Op 28 mei 2019 dienden u en uw echtgenote een verzoek in tot internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat het een kwestie van tijd zal zijn vooraleer ze u, uw echtgenote en dochter vinden en doden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, legde u de volgende documenten neer bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ): uw eigen paspoort (11/04/2019) en dat van uw echtgenote (11/04/2019) en dochter (10/04/2017); de identiteitskaart van uzelf (11/04/2019) en uw echtgenote (11/04/2019); uw rijbewijs (16/06/2017) en dat van uw echtgenote (16/01/2017) en een kopie van de akte van verschijning en identificatie omtrent uw aangifte op 6 december 2018 bij de anti-afpersingsdivisie. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS legde u aanvullend volgende documenten neer: foto's van uw echtgenote haar wonden na haar val in maart 2019; uw ontslagbrief van 28 december 2018; uw tewerkstellingsattest bij "The Office Gurus" voor de periode van 9 december 2017 tot 28 december 2018; diverse facturen van uw echtgenote haar zaak "Coconut Products"; allerlei nieuwsberichten over de algemene veiligheidssituatie in uw buurt, infiltratie van bendeleden en omkopingspraktijken en documenten over jullie reisweg naar België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén element heeft kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw partner de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw partner die u hieronder kunt lezen:

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden

vastgesteld dat u géén element heeft kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen, de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en alle elementen uit uw dossier moet worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet

een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep persoonlijk werd vervolgd door een misdaadbende. Zo zou u geen problemen hebben gekend met de autoriteiten van El Salvador en nam u geen deel aan politieke activiteiten (Vragenlijst CGVS, 28 oktober 2019, vraag 1 t.e.m. 3). Op de vraag waarom de bendeleden het op u gemunt hadden die welbepaalde dag, zegt u dat u vermoedt dat ze dachten dat u welgesteld was aangezien u en uw echtgenote een goede job hadden, u zich daarvoor goed kleedt en dat uw dochter goed onderwijs geniet. U vermoedt dat ze op uw uniform het logo van uw werk hebben herkend en dat ze uw echtgenote naar buiten hebben zien komen met productdozen. Uw uiterlijk dat er niet typisch El Salvadoraans uitziet, kan volgens u ook aan de oorsprong liggen (Notities persoonlijk onderhoud (NPO), pp. 26-27). Naast de problemen van afpersing en bedreigingen door bendeleden heeft u geen andere problemen gekend in El Salvador, enkel toen u voor 2014 nog het openbaar vervoer nam en daar slachtoffer werd van kleine misdaden zoals de diefstal van een gsm (NPO, pp. 3 & 15-16). Ook de vaststelling dat de bendeleden u afpersten en niet uw echtgenote omwille van haar profiel als zaakvoerster (NPO, pp. 3 & 12-15 en NPO echtgenote, p. 8), doet concluderen dat ze meer interesse hadden in uw profiel en laat uw echtgenote als basis van de problemen uit beeld.

Tot slot kan **in uw geval** een vrees als gevolg van het indienen van een klacht op zich niet volstaan om te besluiten dat er sprake is van een link met het criterium 'politieke overtuiging' van de Conventie. Niet iedereen die informatie geeft over criminele activiteiten of een klacht neerlegt zal immers automatisch gepercipieerd worden als zijnde tegen de georganiseerde misdaadbendes op een zodanige manier dat er een link is met een (toegeschreven) politieke overtuiging. Evenmin kan u als persoon die klacht indiende, aantonen dat de voorwaarden van de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet zijn vervuld. **Op basis van bovenstaande verklaringen hebt u bijgevolg niet concreet aangetoond dat u omwille van uw klacht een gegronde vrees voor vervolging heeft.**

Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die er op zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd. De aangehaalde feiten zijn veeleer gemeenrechtelijke van aard en vallen bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op basis van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet

wanneer een reëel risico bestaat dat bij terugkeer naar het land van herkomst de verzoeker blootgesteld zal worden aan foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. **Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersing en bedreiging door de misdaadbende niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.**

Allereerst dient te worden vastgesteld dat het onaannemelijk overkomt dat een lid van bende MS13 u op 3 december 2018 afperste en dat uw schoonzus enkele dagen later, op 8 december 2018, werd benaderd. De twee bendeleden vroegen haar enkel waar u was en maakten er geen gewag van dat ze wisten dat u een aangifte had gedaan bij de politie (NPO, p. 13 & 15). U kreeg daarnaast tevens een maand de tijd om het geld te verzamelen vooraleer ze u opnieuw zouden opzoeken (NPO, p. 12 & 16). Omdat u daarenboven niet wist of de renta periodiek of levenslang zou zijn, is het bedenkelijk dat u nog

diezelfde dag uw woning verliet (NPO echtgenote, p. 9). Dat u vervolgens gedurende vier maanden, tot in april 2019, niets meer van de situatie zou hebben vernomen, noch persoonlijk benaderd bent geweest door de bendeleden om de 1000 dollar te innen of om u opnieuw te bedreigen, is merkwaardig, zeker wanneer u tot 28 december 2018 bleef werken op dezelfde plaats waarvan u het uniform droeg toen ze u afpersten (NPO, p. 11 & 26). Bovendien zou niemand uit uw familie problemen gekend hebben in die periode en nadat u El Salvador verliet waardoor de fysieke bedreiging van de bendeleden jegens uw familie in geval u klacht zou indienen of de renta niet zou betalen, direct wordt gerelativeerd (NPO, p. 10 & 16 en NPO echtgenote, p. 6 & 8).

Ten tweede getuigt uw houding allerminst van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo verklaarde u allereerst radicaal de aanbevelingen van de politie te hebben opgevolgd door alle sociale media-accounts te hebben verwijderd (NPO, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan zich ook een kopie in het administratieve dossier bevindt, blijkt echter dat uw echtgenote haar werkgerelateerde bedrijvigheden voortzette en dat zij op 7 december 2018, enkele dagen nadat u werd afgeperst en een dag nadat u de klacht indiende bij de politie, haar nummer publiekelijk maakte op haar openbare Facebookpagina "Coco Lovers". Hiermee geconfronteerd, lijkt u de vragen eerder te ontwijken door de verantwoordelijkheid van de zaak en het openbaren van dit nummer op uw echtgenote af te schuiven (NPO, p. 18). Ook uw vage uitleg dat u uw nummer heeft aangepast, verklaart immers niet waarom jullie dat nummer online zetten (NPO, p. 18). Tevens minimaliseert u deze vaststelling wanneer u verklaart dat u hier misschien wel aan zou hebben gedacht en de zaak zou zijn gestopt als de afpersing telefonisch was geweest (NPO, p. 19). Wanneer u vermoedt dat de bendeleden u afpersten omdat uw echtgenote onder andere een zaak heeft (NPO, p. 18 & 26), kan redelijkerwijze verwacht worden dat u de bedrijvigheden zo onopvallend mogelijk probeert verder te zetten. Uw vermoeden dat ze uw echtgenote misschien met dozen zagen zeulen (NPO, p. 26), staat ook nog eens haaks op uw verklaring dat uw huis niet zichtbaar zou zijn van de straatkant aangezien een hoofdpoot met sleutel de appartementen afsluit van de hoofdbaan en men enkel kan binnenkijken wanneer de poort openstaat (NPO, p. 20).

U werd bedreigd begin december 2018 en nam ontslag eind 2018. Zonder enige vooruitzichten ging u werken in de onlinezaak van uw echtgenote (NPO, pp. 12-13), waar u weinig verantwoordelijkheden leek op te nemen (NPO, p. 18). Uw echtgenote vermeldt u nota bene niet eens wanneer haar gevraagd wordt wie voor haar werkte. Zo zou er enkel een motorista werken die de producten rondbrengt (NPO, p. 7). Pas op 4 april 2019 besloot u in feite te vluchten nadat u vermoedde dat bendeleden u opnieuw zochten (NPO, p. 14). U maakt geen gewag van tussentijdse zoektochten naar ander werk of een huis om uw leven terug in eigen handen te nemen. Door medische complicaties van uw echtgenote kon u pas reizen vanaf 6 mei 2019. Als deze periode, zoals u pretendeert, zo stressvol was voor uw echtgenote (NPO, p. 14) en u werkelijk een gegronde vrees voor uw leven zou hebben gehad, kan worden verwacht dat u op zijn minst alle mogelijke pistes grondig zou hebben onderzocht om zo snel mogelijk, nog voor 20 mei 2019, het land te kunnen verlaten. Uit onze informatie blijkt immers dat er dagelijks vluchten plaatsvinden tussen San Salvador en Spanje door onder andere Iberia, de maatschappij waarmee u naar Madrid reisde (Zie documenten reisweg, document 10 in het administratieve dossier). Dat u in Spanje geen verzoek om internationale bescherming indiende, relateert meteen de ernst van de ingeroepen nood aan internationale bescherming.

Ten derde vallen met betrekking tot het verlaten van uw appartement in Final Calle Mompegon nummer 2 in San Salvador nog enkele merkwaardigheden te onderkennen. U verklaarde dat u, nadat u op 3 december 2018 werd afgeperst door een bendelid van MS13, uw appartement heeft verlaten en naar uw moeder bent vertrokken. U nam enkel een essentiële zak met kleren mee en gaf de sleutel aan uw schoonzus, die naast u woonde, zodat zij indien nodig enkele spullen uit uw appartement kon halen (NPO, p. 12). Dat is een bizarre actie aangezien u en uw echtgenote verklaarden dat uw burens niet mochten weten dat u gerelateerd bent met uw schoonouders en schoonzus om geen vermoedens op te wekken dat uw schoonouders de eigenaars waren van de 12 à 14 appartementen (NPO, p. 19 & 25 & NPO echtgenote p. 10). Dat uw schoonzus uw sleutel zou gebruiken, zou haar alleen maar in gevaar brengen, zeker als ze de bendeleden voorloog dat ze u niet kende (NPO, p. 13 en NPO echtgenote, p. 10). Alsook verklaart uw echtgenote dat haar moeder u diezelfde avond nog naar het huis van uw moeder heeft gebracht (NPO echtgenote, p. 8). Deze handeling zou dan ook haaks op uw beweerde standpunt staan dat jullie familiale band niet geweten mag zijn.

Evenzo is dit het geval bij het adres van uw schoonmoeder dat u liet invullen op uw en uw echtgenotes nieuwe identiteitskaarten die u aanvraagde voor uw vertrek (Zie DUI, document 2 in het administratieve dossier). Zo kon u ten eerste niet aannemelijk maken waarom u moeite zou steken in nieuwe

identiteitskaarten enkel en alleen voor een adreswijziging en de wijziging van uw burgerlijke status (NPO, p. 26) als u kort daarna toch van plan was om naar het buitenland te vluchten. Uw redenering klopt daarenboven langs geen kanten: u diende reeds een klacht in bij de politie op 6 december 2018 (NPO, p. 13), ook al zegt u later 3 december 2018 (NPO, p. 21) en u werd gecontacteerd door de procureur op 3 april 2019 (NPO, p. 14, 21 & 23) alvorens u op 11 april 2019 het adres op uw identiteitspapieren liet veranderen omwille van een vermoeden van corruptie bij de politieke instellingen waarbij u zich eerder aanmeldde (NPO, p. 8 & 14). Zo rijst de vraag waarom u niet gewoon uw oud adres in Mompegon op uw identiteitskaart liet invullen om uw familieleden niet in gevaar te brengen. U verklaart immers zelf dat "als ze de familie kennen, kan het desastreus eindigen" (NPO, p. 8). Het huis stond immers toch leeg (NPO, p. 7) en de bendeleden wisten ook al dat u daar woonachtig was aangezien ze u op 3 december 2018 staande hielden aan de hoofdepoort van uw appartement (NPO, p. 20). Indien u er echt van overtuigd was dat een ander adres een goed idee was, rijst de vraag waarom u het adres dan niet liet staan op het adres bij uw moeder waar u sinds 3 december 2018 woonachtig was. U verklaart immers dat u op uw oude identiteitskaart nooit het adres van Mompegon heeft laten invullen (NPO, p. 20). Dat ook uw ouderlijke adressen nog op uw rijbewijzen staan, die zijn uitgegeven in 2017, is hoogst verwarrend (Zie rijbewijzen, document 3 in het administratieve dossier). Uw verklaring dat uw schoonmoeder het risico wilde nemen door u, uw kind en uw moeder te beschermen omdat zij toch geen werk en vast uurrooster had en genoot van haar pensioen, kan niet overtuigen. Doordat uw schoonouders kapitaalkrachtig zijn, konden zij evengoed slachtoffer zijn geworden van de afpersingen van de misdaadbendes. U poneert ten stelligste dat de bendeleden met bedreigingen ten aanzien van "uw familie" doelden op uw kerngezin (NPO, pp. 18- 20). Uit onze informatie blijkt dat bendeleden hun slachtoffers sterker raken door familie van hen te bedreigen of te vermoorden en dit beperkt zich niet noodzakelijk enkel tot het kerngezin. Dat uw schoonzus en schoonouders in deze gecontesteerde zone bleven wonen en zichzelf in gevaar zouden brengen door de eerdergenoemde acties, acht het CGVS dan ook bijzonder roekeloos. Waarom zou uw schoonmoeder dit risico willen lopen als haar appartement in Mompegnon dichtbij uw woning lag dan het huis van uw moeder (NPO, p. 7) dat, in naar u verklaart, M18-gebied is (NPO, p. 7)? Er kan vanuit gegaan worden dat de bendeleden van MS13 u bij uw moeder niet konden raken, zeker omdat de wijk van uw moeder minder delinquentie kent aangezien er aan alle doorgangen een poort met privébewaking is (NPO, p. 7), en dat u veiliger zou zijn met een adres van een door de bende 18 gecontroleerde zone op uw identiteitskaart aangezien u daar reeds langer dan vier maanden woonachtig was.

Ten vierde vallen ook met betrekking tot uw aangifte van 6 december 2018 enkele tegenstrijdigheden te onderkennen die de geloofwaardigheid van uw relaas aantasten. De reden van uw aangifte zoals beschreven in de akte van verschijning en de akte van identificatie, namelijk "Afpersing: door verschillende mannen die zich tot nu toe niet hebben geïdentificeerd als behorende tot enigerlei bende" (Zie document 4 en vertaling in het administratieve dossier), verschilt op twee vlakken van uw verklaringen. Zo verklaarde u dat er één individu u op 3 december 2018 benaderde en dat deze zich identificeerde als horende tot MS13 (NPO, p. 16). Wanneer uw verklaring u wordt voorgelezen en u dit ondertekent bij wijze van ratificatie, kan redelijkerwijze verwacht worden van iemand die een klacht indient, dat deze de feiten en gegevens goed nagaat en onenigheden uit de weg ruimt, alvorens het document goed te keuren en te ondertekenen. Ook uw uitleg dat de officier misschien een fout maakte om u te beschermen of dat hij de klaarstaande template niet goed heeft ingevuld (NPO, p. 17), kan niet overtuigen. Terzijde wordt opgemerkt dat u incorrecte informatie opgeeft op uw aangifteformulier daar u er verklaart ongehuwd te zijn (Zie document 4 en vertaling in het administratieve dossier), terwijl u tevens vreesde voor het leven van de leden van uw "kerngezin" (NPO, p. 19).

Daarnaast blijven uw verklaringen over uw klacht vaag en tegenstrijdig. Gevraagd waarom u geen bewijs heeft gekregen dat u officieel klacht heeft ingediend bij het centraal kantoor van de anti-afpersingseenheid, stelt u dat ze met een codesysteem werkten waarbij u contact moest opnemen met het Openbaar Ministerie om te zien welke procureur uw zaak ging aannemen (NPO, p. 21). Daarna verklaart u dat in de klacht stond dat het Openbaar Ministerie u zou contacteren, maar dat ze dit nalieten en dat u daarom toch in december zelf belde en hen de code gaf (NPO, p. 22). Deze uitleg is enigszins verwarrend omdat u initieel verklaarde geen kopie van de klacht te hebben ontvangen (NPO, p. 21) en dat u het document met de code pas verkregen heeft in april 2019 (NPO, p. 23). Gevraagd naar deze code geeft u een verkeerde en verklaart u dat de code wel juist is op de bewijsstukken die u werden overhandigd op 3 april 2019 (Zie akte van verschijning en akte van identificatie, document 4 in het administratieve dossier). Dat u tot slot enkel de naam van de aan u eerst toegewezen procureur kent en niet die van de procureur die volgens u corrupt is, komt uw geloofwaardigheid niet bepaald ten goede (NPO, pp. 22-23).

Ten vijfde dient te worden opgemerkt dat u en uw echtgenote evenmin veel details kunnen vertellen over de situaties waarin uw schoonzus en die zogenaamde buur werden benaderd. Zo is het allereerst hooguit eigenaardig dat u uw schoonzus nooit een beschrijving heeft gegeven van wie u op 3 december 2018 benaderde, al was het maar als waarschuwing voor haarzelf en omgekeerd, dat u haar nooit heeft gevraagd hoe de twee bendeleden die haar benaderden op 8 december 2018 eruitzagen (NPO, pp. 23-24). Dat u op basis van haar verhaal concludeert dat effectief bendeleden naar u kwamen vragen (NPO, p. 24), kan dan ook niet overtuigen. Wanneer uw echtgenote wordt gevraagd of ze zich identificeerden als zijnde van een bende, kan ze evenmin specificeren welke bende en blijft ze vaag (NPO, p. 9). Uw echtgenote lijkt er wel zeker van te zijn dat u haar vertelde dat ze het voorkomen van een bendelid hadden, met hun wijde kleren en de manier waarop ze spraken (NPO echtgenote, p. 9). Daarnaast verklaart u dat uw schoonzus de bendeleden kende (NPO, p. 23), terwijl uw echtgenote interpreteert dat uw schoonzus hen nooit eerder heeft gezien omdat ze dat haar anders wel had verteld (NPO, p. 9). Ook jullie opvatting van de plek waar uw schoonzus werd aangesproken door de bendeleden verschilt. Volgens uw echtgenote is dat aan de poort van het appartement (NPO echtgenote, p. 10), terwijl uw schoonzus volgens u aan de winkel werd aangesproken (NPO, p. 13).

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De paspoorten, identiteitskaarten, rijbewijzen, uw ontslagbrief, uw tewerkstellingsattest bij "The Office Gurus" en facturen van uw echtgenote haar zaak ondersteunen uw verklaringen over uw en uw echtgenote haar Salvadoraanse nationaliteit en professionele bezigheden. Geen van deze punten worden in deze beslissing in twijfel getrokken. De foto's van uw echtgenote haar wonden bevatten geen informatie die de doktersbezoeken zouden kunnen situeren in de tijd. Bovendien hebben foto's uit private bron slechts beperkte bewijswaarde aangezien zij geen enkele garantie bieden over de echtheid van wat erop afgebeeld zou zijn. Ook de documenten over uw reisweg verwijzen naar een punt dat niet ter discussie staat. Uit deze documenten en de akten van verschijning en identificatie omtrent uw aangifte op 6 december 2018 bij de anti-afpersingsdivisie kan echter geen informatie worden afgeleid met betrekking tot een eventuele band tussen uw problemen en de criteria van de Vluchtelingenconventie of met betrekking tot de ernst van de door u aangehaalde problemen. Supra werden overigens bemerkingen geformuleerd omtrent deze akten die uw geloofwaardigheid ernstig aantastten. De nieuwsartikelen hebben daarnaast geen betrekking op uw persoonlijke toestand, maar enkel op de algemene situatie in uw omgeving. Deze gegevens staan hier op zich ook niet ter discussie.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het profiel van een persoon die bij de politie klacht neerlegt tegen haar belagers op zich niet volstaat om een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Het reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts kan welbeschouwd nog worden opgemerkt dat het profiel van uw echtgenote als zakenvrouw op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd

in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020** (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysdesressortissants20200109.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in

het land plaatsvinden is benedegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 9 januari 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u op 1 april 2020 aangetekend verstuurd. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de samenhang

Uit de gegevens van de dossiers blijkt dat verzoekende partijen hun verzoek om internationale bescherming steunen op dezelfde vluchtmotieven. Dit wordt ook vastgesteld in de tweede bestreden beslissing en wordt door verzoekers niet betwist in hun verzoekschriften. De uiteenzetting van de middelen is overigens gesteund op de beslissing genomen in hoofde van eerste verzoekende partij (verzoeker) en het tweede verzoekschrift is gelijkkluidend daar tweede verzoekende partij (verzoekster) de argumentatie van verzoeker overneemt en deze tot de hare maakt.

Gelet op deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), alsook van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchtelingen erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Op basis van uw verklaringen, de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en alle elementen uit uw dossier moet worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvadorsituationsecuritaire20190715.pdf>). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep persoonlijk werd vervolgd door een misdaadbende. Zo zou u geen problemen hebben gekend met de autoriteiten van El Salvador en nam u geen deel aan politieke activiteiten (Vragenlijst CGVS, 28 oktober 2019, vraag 1 t.e.m. 3). Op de vraag waarom de bendeleden het op u gemunt hadden die welbepaalde dag, zegt u dat u vermoedt dat ze dachten dat u welgesteld was aangezien u en uw echtgenote een goede job hadden, u zich daarvoor goed kleedt en dat uw dochter goed onderwijs geniet. U vermoedt dat ze op uw uniform het logo van uw werk hebben herkend en dat ze uw echtgenote naar buiten hebben zien komen met productdozen. Uw uiterlijk dat er niet typisch El Salvadoraans uitziet, kan volgens u ook aan de oorsprong liggen (Notities persoonlijk onderhoud (NPO), pp. 26-27). Naast de problemen van afpersing en bedreigingen door bendeleden heeft u geen andere problemen gekend in El Salvador, enkel toen u voor 2014 nog het openbaar vervoer nam en daar slachtoffer werd van kleine misdaden zoals de diefstal van een gsm (NPO, pp. 3 & 15-16). Ook de vaststelling dat de bendeleden u afpersten en niet uw echtgenote omwille van haar profiel als zaakvoerster (NPO, pp. 3 & 12-15 en NPO echtgenote, p. 8), doet concluderen dat ze meer interesse hadden in uw profiel en laat uw echtgenote als basis van de problemen uit beeld.

Tot slot kan **in uw geval** een vrees als gevolg van het indienen van een klacht op zich niet volstaan om te besluiten dat er sprake is van een link met het criterium 'politieke overtuiging' van de Conventie. Niet iedereen die informatie geeft over criminele activiteiten of een klacht neerlegt zal immers automatisch gepercipieerd worden als zijnde tegen de georganiseerde misdaadbendes op een zodanige manier dat er een link is met een (toegeschreven) politieke overtuiging. Evenmin kan u als persoon die klacht indiende, aantonen dat de voorwaarden van de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet zijn vervuld. **Op basis van bovenstaande verklaringen hebt u bijgevolg niet concreet aangetoond dat u omwille van uw klacht een gegronde vrees voor vervolging heeft.**

Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die er op zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd. De aangehaalde feiten zijn veeleer gemeenrechtelijke van aard en vallen bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op basis van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet wanneer een reëel risico bestaat dat bij terugkeer naar het land van herkomst de verzoeker blootgesteld zal worden aan foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. **Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersing en bedreiging door de misdaadbende niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.**

Allereerst dient te worden vastgesteld dat het onaannemelijk overkomt dat een lid van bende MS13 u op 3 december 2018 afperste en dat uw schoonzus enkele dagen later, op 8 december 2018, werd benaderd. De twee bendeleden vroegen haar enkel waar u was en maakten er geen gewag van dat ze wisten dat u een aangifte had gedaan bij de politie (NPO, p. 13 & 15). U kreeg daarnaast tevens een maand de tijd om het geld te verzamelen vooraleer ze u opnieuw zouden opzoeken (NPO, p. 12 & 16). Omdat u daarenboven niet wist of de renta periodiek of levenslang zou zijn, is het bedenkelijk dat u nog diezelfde dag uw woning verliet (NPO echtgenote, p. 9). Dat u vervolgens gedurende vier maanden, tot in april 2019, niets meer van de situatie zou hebben vernomen, noch persoonlijk benaderd bent geweest door de bendeleden om de 1000 dollar te innen of om u opnieuw te bedreigen, is merkwaardig, zeker wanneer u tot 28 december 2018 bleef werken op dezelfde plaats waarvan u het uniform droeg toen ze u afpersten (NPO, p. 11 & 26). Bovendien zou niemand uit uw familie problemen gekend hebben in die periode en nadat u El Salvador verliet waardoor de fysieke bedreiging van de bendeleden jegens uw familie in geval u klacht zou indienen of de renta niet zou betalen, direct wordt gerelativeerd (NPO, p. 10 & 16 en NPO echtgenote, p. 6 & 8).

Ten tweede getuigt uw houding allerminst van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo verklaarde u allereerst radicaal de aanbevelingen van de politie te hebben opgevolgd door alle sociale media-accounts te hebben verwijderd (NPO, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan zich ook een kopie in het administratieve dossier bevindt, blijkt echter dat uw echtgenote haar werkgerelateerde bedrijvigheden voortzette en dat zij op 7 december 2018, enkele dagen nadat u werd afgeperst en een dag nadat u de klacht indiende bij de politie, haar nummer publiekelijk maakte op haar openbare Facebookpagina "Coco Lovers". Hiermee geconfronteerd, lijkt u de vragen eerder te ontwijken door de verantwoordelijkheid van de zaak en het openbaren van dit nummer op uw echtgenote af te schuiven (NPO, p. 18). Ook uw vage uitleg dat u uw nummer heeft aangepast, verklaart immers niet waarom jullie dat nummer online zetten (NPO, p. 18). Tevens minimaliseert u deze vaststelling wanneer u verklaart dat u hier misschien wel aan zou hebben gedacht en de zaak zou zijn gestopt als de afpersing telefonisch was geweest (NPO, p. 19). Wanneer u vermoedt dat de bendeleden u afpersten omdat uw echtgenote onder andere een zaak heeft (NPO, p. 18 & 26), kan redelijkerwijze verwacht worden dat u de bedrijvigheden zo onopvallend mogelijk probeert verder te zetten. Uw vermoeden dat ze uw echtgenote misschien met dozen zagen zeulen (NPO, p. 26), staat ook nog eens haaks op uw verklaring dat uw huis niet zichtbaar zou zijn van de straatkant aangezien een hoofdpoot met sleutel de appartementen afsluit van de hoofdbaan en men enkel kan binnenkijken wanneer de poort openstaat (NPO, p. 20).

U werd bedreigd begin december 2018 en nam ontslag eind 2018. Zonder enige vooruitzichten ging u werken in de onlinezaak van uw echtgenote (NPO, pp. 12-13), waar u weinig verantwoordelijkheden

leek op te nemen (NPO, p. 18). Uw echtgenote vermeldt u nota bene niet eens wanneer haar gevraagd wordt wie voor haar werkte. Zo zou er enkel een motorista werken die de producten rondbrengt (NPO, p. 7). Pas op 4 april 2019 besloot u in feite te vluchten nadat u vermoedde dat bendeleden u opnieuw zochten (NPO, p. 14). (...) Door medische complicaties van uw echtgenote kon u pas reizen vanaf 6 mei 2019. Als deze periode, zoals u pretendeert, zo stressvol was voor uw echtgenote (NPO, p. 14) en u werkelijk een gegronde vrees voor uw leven zou hebben gehad, kan worden verwacht dat u op zijn minst alle mogelijke pistes grondig zou hebben onderzocht om zo snel mogelijk, nog voor 20 mei 2019, het land te kunnen verlaten. Uit onze informatie blijkt immers dat er dagelijks vluchten plaatsvinden tussen San Salvador en Spanje door onder andere Iberia, de maatschappij waarmee u naar Madrid reisde (Zie documenten reisweg, document 10 in het administratieve dossier). Dat u in Spanje geen verzoek om internationale bescherming indiende, relativeert meteen de ernst van de ingeroepen nood aan internationale bescherming.

Ten derde vallen met betrekking tot het verlaten van uw appartement in Final Calle Mompegon nummer 2 in San Salvador nog enkele merkwaardigheden te onderkennen. U verklaarde dat u, nadat u op 3 december 2018 werd afgeperst door een bendelid van MS13, uw appartement heeft verlaten en naar uw moeder bent vertrokken. U nam enkel een essentiële zak met kleren mee en gaf de sleutel aan uw schoonzus, die naast u woonde, zodat zij indien nodig enkele spullen uit uw appartement kon halen (NPO, p. 12). Dat is een bizarre actie aangezien u en uw echtgenote verklaarden dat uw burens niet mochten weten dat u gerelateerd bent met uw schoonouders en schoonzus om geen vermoedens op te wekken dat uw schoonouders de eigenaars waren van de 12 à 14 appartementen (NPO, p. 19 & 25 & NPO echtgenote p. 10). Dat uw schoonzus uw sleutel zou gebruiken, zou haar alleen maar in gevaar brengen, zeker als ze de bendeleden voorloog dat ze u niet kende (NPO, p. 13 en NPO echtgenote, p. 10). Alsook verklaart uw echtgenote dat haar moeder u diezelfde avond nog naar het huis van uw moeder heeft gebracht (NPO echtgenote, p. 8). Deze handeling zou dan ook haaks op uw beweerde standpunt staan dat jullie familiale band niet geweten mag zijn.

Evenzo is dit het geval bij het adres van uw schoonmoeder dat u liet invullen op uw en uw echtgenotes nieuwe identiteitskaarten die u aanvroeg voor uw vertrek (Zie DUI, document 2 in het administratieve dossier). Zo kon u ten eerste niet aannemelijk maken waarom u moeite zou steken in nieuwe identiteitskaarten enkel en alleen voor een adreswijziging en de wijziging van uw burgerlijke status (NPO, p. 26) als u kort daarna toch van plan was om naar het buitenland te vluchten. Uw redenering klopt daarenboven langs geen kanten: u diende reeds een klacht in bij de politie op 6 december 2018 (NPO, p. 13), ook al zegt u later 3 december 2018 (NPO, p. 21) en u werd gecontacteerd door de procureur op 3 april 2019 (NPO, p. 14, 21 & 23) alvorens u op 11 april 2019 het adres op uw identiteitspapieren liet veranderen omwille van een vermoeden van corruptie bij de politieke instellingen waarbij u zich eerder aanmeldde (NPO, p. 8 & 14). Zo rijst de vraag waarom u niet gewoon uw oud adres in Mompegon op uw identiteitskaart liet invullen om uw familieleden niet in gevaar te brengen. U verklaart immers zelf dat "als ze de familie kennen, kan het desastreus eindigen" (NPO, p. 8). Het huis stond immers toch leeg (NPO, p. 7) en de bendeleden wisten ook al dat u daar woonachtig was aangezien ze u op 3 december 2018 staande hielden aan de hoofdepoort van uw appartement (NPO, p. 20). Indien u er echt van overtuigd was dat een ander adres een goed idee was, rijst de vraag waarom u het adres dan niet liet staan op het adres bij uw moeder waar u sinds 3 december 2018 woonachtig was. U verklaart immers dat u op uw oude identiteitskaart nooit het adres van Mompegon heeft laten invullen (NPO, p. 20). Dat ook uw ouderlijke adressen nog op uw rijbewijzen staan, die zijn uitgegeven in 2017, is hoogst verwarrend (Zie rijbewijzen, document 3 in het administratieve dossier). Uw verklaring dat uw schoonmoeder het risico wilde nemen door u, uw kind en uw moeder te beschermen omdat zij toch geen werk en vast uurrooster had en genoot van haar pensioen, kan niet overtuigen. Doordat uw schoonouders kapitaalkrachtig zijn, konden zij evengoed slachtoffer zijn geworden van de afpersingen van de misdaadbendes. U poneert ten stelligste dat de bendeleden met bedreigingen ten aanzien van "uw familie" doelden op uw kerngezin (NPO, pp. 18- 20). Uit onze informatie blijkt dat bendeleden hun slachtoffers sterker raken door familie van hen te bedreigen of te vermoorden en dit beperkt zich niet noodzakelijk enkel tot het kerngezin. Dat uw schoonzus en schoonouders in deze gecontesteerde zone bleven wonen en zichzelf in gevaar zouden brengen door de eerdergenoemde acties, acht het CGVS dan ook bijzonder roekeloos. Waarom zou uw schoonmoeder dit risico willen lopen als haar appartement in Mompegon dichtbij uw woning lag dan het huis van uw moeder (NPO, p. 7) dat, in naar u verklaart, M18-gebied is (NPO, p. 7)? Er kan vanuit gegaan worden dat de bendeleden van MS13 u bij uw moeder niet konden raken, zeker omdat de wijk van uw moeder minder delinquentie kent aangezien er aan alle doorgangen een poort met privébewaking is (NPO, p. 7), en dat u veiliger zou zijn met een adres van een door de bende 18 gecontroleerde zone op uw identiteitskaart aangezien u daar reeds langer dan vier maanden woonachtig was.

Ten vierde vallen ook met betrekking tot uw aangifte van 6 december 2018 enkele tegenstrijdigheden te onderkennen die de geloofwaardigheid van uw relaas aantasten. De reden van uw aangifte zoals beschreven in de akte van verschijning en de akte van identificatie, namelijk "Afpersing: door verschillende mannen die zich tot nu toe niet hebben geïdentificeerd als behorende tot enigerlei bende" (Zie document 4 en vertaling in het administratieve dossier), verschilt op twee vlakken van uw verklaringen. Zo verklaarde u dat er één individu u op 3 december 2018 benaderde en dat deze zich identificeerde als horende tot MS13 (NPO, p. 16). Wanneer uw verklaring u wordt voorgelezen en u dit ondertekent bij wijze van ratificatie, kan redelijkerwijze verwacht worden van iemand die een klacht indient, dat deze de feiten en gegevens goed nagaat en onenigheden uit de weg ruimt, alvorens het document goed te keuren en te ondertekenen. Ook uw uitleg dat de officier misschien een fout maakte om u te beschermen of dat hij de klaarstaande template niet goed heeft ingevuld (NPO, p. 17), kan niet overtuigen. (...)

Daarnaast blijven uw verklaringen over uw klacht vaag en tegenstrijdig. Gevraagd waarom u geen bewijs heeft gekregen dat u officieel klacht heeft ingediend bij het centraal kantoor van de anti-afpersingseenheid, stelt u dat ze met een codesysteem werkten waarbij u contact moest opnemen met het Openbaar Ministerie om te zien welke procureur uw zaak ging aannemen (NPO, p. 21). Daarna verklaart u dat in de klacht stond dat het Openbaar Ministerie u zou contacteren, maar dat ze dit nalieten en dat u daarom toch in december zelf belde en hen de code gaf (NPO, p. 22). Deze uitleg is enigszins verwarrend omdat u initieel verklaarde geen kopie van de klacht te hebben ontvangen (NPO, p. 21) en dat u het document met de code pas verkregen heeft in april 2019 (NPO, p. 23). Gevraagd naar deze code geeft u een verkeerde en verklaart u dat de code wel juist is op de bewijsstukken die u werden overhandigd op 3 april 2019 (Zie akte van verschijning en akte van identificatie, document 4 in het administratieve dossier). Dat u tot slot enkel de naam van de aan u eerst toegewezen procureur kent en niet die van de procureur die volgens u corrupt is, komt uw geloofwaardigheid niet bepaald ten goede (NPO, pp. 22-23).

(...)

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De paspoorten, identiteitskaarten, rijbewijzen, uw ontslagbrief, uw tewerkstellingsattest bij "The Office Gurus" en facturen van uw echtgenote haar zaak ondersteunen uw verklaringen over uw en uw echtgenote haar Salvadoraanse nationaliteit en professionele bezigheden. Geen van deze punten worden in deze beslissing in twijfel getrokken. De foto's van uw echtgenote haar wonden bevatten geen informatie die de doktersbezoeken zouden kunnen situeren in de tijd. Bovendien hebben foto's uit private bron slechts beperkte bewijswaarde aangezien zij geen enkele garantie bieden over de echtheid van wat erop afgebeeld zou zijn. Ook de documenten over uw reisweg verwijzen naar een punt dat niet ter discussie staat. Uit deze documenten en de akten van verschijning en identificatie omtrent uw aangifte op 6 december 2018 bij de anti-afpersingsdivisie kan echter geen informatie worden afgeleid met betrekking tot een eventuele band tussen uw problemen en de criteria van de Vluchtelingenconventie of met betrekking tot de ernst van de door u aangehaalde problemen. Supra werden overigens bemerkingen geformuleerd omtrent deze akten die uw geloofwaardigheid ernstig aantastten. De nieuwsartikelen hebben daarnaast geen betrekking op uw persoonlijke toestand, maar enkel op de algemene situatie in uw omgeving. Deze gegevens staan hier op zich ook niet ter discussie.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het profiel van een persoon die bij de politie klacht neerlegt tegen haar belagers op zich niet volstaat om een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Het reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts kan welbeschouwd nog worden opgemerkt dat het profiel van uw echtgenote als zakenvrouw op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt

vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020** (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysdesressortissants20200109.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omdat zij werden afgeperst, lastiggevallen en bedreigd door leden van een criminele bende.

De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat de door verzoekers aangehaalde problemen met een criminele bende geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling immers aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève vermelde redenen. De door verzoekers beweerde feiten zijn echter louter van gemeenrechtelijke (criminele) aard en kaderen in de algemene veiligheidssituatie in El Salvador. Gelet op de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissingen verwezen wordt, dient te worden vastgesteld dat de drijfveren van de criminele bendes die in dit gebied actief zijn veeleer economisch van aard zijn en geenszins politiek gemotiveerd (zie COI Focus "*El Salvador: Situation sécuritaire*" van 15 juli 2019). Nergens kan blijken dat verzoekers omwille van persoonlijke redenen van politieke, religieuze of sociale aard of omwille van hun nationaliteit of ras hun land van herkomst verlieten.

Voormelde kwalificatie houdt geenszins een geringschatting in van de ernst van de door hen aangevoerde vervolgingsfeiten, zoals verzoekers suggereren in het verzoekschrift. De commissaris-generaal noch de Raad ontkennen dat de bendes gewelddadig te werk kunnen gaan. Dit gegeven doet evenwel niets af aan de pertinente en objectieve vaststelling dat de bendes in El Salvador zich in hun criminele handelen doorgaans laten leiden door puur economische motieven. Verzoekers brengen geen afdoende argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat dit *in casu* anders zou zijn.

Hoe dan ook stelt de Raad vast dat het door verzoekers uiteengezette asielrelaas niet geloofwaardig is.

Verzoeker begrijpt niet wat er onaannemelijk aan is dat nadat hij de eerste maal werd afgeperst dezelfde dag nog de woning verliet en zijn schoonzus enkele dagen later werd aangesproken. Verzoeker geeft aan dat de bendes vermoedden dat hij was gevlucht of ondergedoken om zij hem niet meer zagen rondrijden en daarom zijn schoonzus aanspraken. Verzoeker geeft te kennen dat zij toen hoogstwaarschijnlijk al een vermoeden hadden dat verzoeker niet van plan was het geld te betalen en zich ergens schuil hield.

Verzoeker beperkt zich echter tot vermoedens in hoofde van de bendeleden, doch gaat hiermee voorbij aan zijn verklaring dat hij stelde dat hem een maand de tijd werd gegeven om het bedrag te betalen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). In dit opzicht is het onaannemelijk dat verzoekers zus slechts vijf dagen later al werd benaderd en er gevraagd werd waar verzoeker was. In zoverre de bendes vermoedden dat hij was gevlucht of ondergedoken omdat zij hem niet meer zagen rondrijden en vervolgens zijn schoonzus aanspraken, wordt opgemerkt dat verzoeker tevens had verklaard dat de bende hem had verzekerd te weten waar hij werkte, maar ook dat hij gedurende vier maanden, tot in april 2019, niets meer van de situatie zou hebben vernomen, noch persoonlijk benaderd is geweest door de bendeleden om de 1000 dollar te innen of om hem opnieuw te bedreigen.

Waar verzoeker zich de vraag stelt waarom het vreemd is dat hij onmiddellijk zijn woning verliet gezien de bendeleden hem hadden bedreigd, gezegd hadden te weten waar zijn dochter naar school ging en waar zijn echtgenote werkte, stelt de Raad vast dat verzoeker zijn woning meteen verliet, terwijl zijn dochter naar school bleef gaan en zijn echtgenote haar werkgerelateerde bedrijvigheden voortzette en dat zij zelfs op 7 december 2018, enkele dagen nadat verzoeker werd afgeperst en een dag nadat hij de klacht indiende bij de politie, haar nummer publiekelijk maakte op haar openbare Facebookpagina "Coco Lovers". Deze vaststellingen doen wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas.

Waar verzoekers er desbetreffend op wijzen dat zij nog dienden te overleven en het nummer discreet online werd gezet, overtuigen zij niet. Indien verzoekers daadwerkelijk werden bedreigd en verzoeker daarom nadat hij werd afgeperst onmiddellijk zijn woning verliet, acht de Raad het niet aannemelijk dat er een dergelijk risico inzake de werkzaamheden van verzoekster zou worden genomen te meer, de bendeleden reeds te kennen hadden gegeven af te weten van het werk van verzoekster. Ook moet worden opgemerkt dat de financiële kant van de zaak niet opweegt tegen het beweerde risico. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker tevens had aangegeven dat zijn schoonouders met het geld van hun pensioen een terrein kochten en daar 12 à 14 appartementen maakten, waaronder het appartement waarin verzoekers woonden (waarvoor zij hen geen huur dienden te betalen) en de rest van de appartementen verhuurden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, 7). Verzoekster verklaarde dat haar ouders verschillende bedrijven hebben gehad en dat haar vader nog steeds werkt (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Indien er daadwerkelijk sprake was van een ernstige bedreiging van hun leven zoals zij voorhouden, kon worden verwacht dat zij discreter zouden handelen en mogelijk met de ouders van verzoekster, die zo blijkt uit hun verklaringen vrij kapitaalkrachtig zijn en

hen ook gunstig gezind, een financiële regeling treffen, waardoor zij geen dergelijke risico's hadden dienen te nemen en dit louter uit financiële noodzaak.

Waar verzoeker er opnieuw op wijst dat de bendeleden enkel op straat werkten en hij mee binnenshuis hielp om het hoofd boven water te houden, gaat verzoeker eraan voorbij dat verzoekster hem zelfs niet noemt wanneer haar gevraagd werd wie er voor haar werkte (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Waar verzoekers zich de vraag stellen of zij in Spanje een loketje hadden moeten zoeken om een asielaanvraag in te dienen gezien zij amper vijf uur op de luchthaven in Spanje waren, wordt opgemerkt dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Aangezien verzoekers in Spanje toekwamen, een land dat voor hen als veilig kon worden beschouwd, ziet de Raad niet in waarom verzoekers nog tot België doorreisden om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Een dergelijk handelen toont aan dat verzoekers internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten waardoor hun beweerde nood aan bescherming wel degelijk wordt gerelativeerd.

Waar verzoekers vervolgens menen dat de verwerende partij spijkers op laag water zoekt en verduidelijkt dat verzoekers schoonzus de sleutels slechts in hoogste nood zou gebruiken en wist wanneer zij onopgemerkt het appartement binnen en buiten zou kunnen komen, gaan zij voorbij aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissingen en hun eigen verklaringen met name dat de burens niet mochten weten dat verzoekers gerelateerd waren met de eigenaars van de 12 à 14 appartementen (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 19, 25; Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 10), alsook aan de verklaring van verzoekster dat haar moeder hen diezelfde avond nog naar het huis van verzoekers moeder heeft gebracht (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Deze handelingen staan haaks op de bewering dat de familiale band in geen enkel geval geweten mag zijn.

Waar verzoekers vervolgens wijzen op het feit dat zij ergens moesten onderduiken en dat het bij verzoekers moeder niet zo veilig was als bij verzoeksters moeder gezien het gebouw daar beter beveiligd werd, verduidelijken zij geenszins de pertinente vaststellingen met betrekking tot het opgegeven adres op de identiteitskaarten die voor de duidelijkheid hier worden hernomen:

“Evenzo is dit het geval bij het adres van uw schoonmoeder dat u liet invullen op uw en uw echtgenotes nieuwe identiteitskaarten die u aanvraagde voor uw vertrek (Zie DUI, document 2 in het administratieve dossier). Zo kon u ten eerste niet aannemelijk maken waarom u moeite zou steken in nieuwe identiteitskaarten enkel en alleen voor een adreswijziging en de wijziging van uw burgerlijke status (NPO, p. 26) als u kort daarna toch van plan was om naar het buitenland te vluchten. Uw redenering klopt daarenboven langs geen kanten: u diende reeds een klacht in bij de politie op 6 december 2018 (NPO, p. 13), ook al zegt u later 3 december 2018 (NPO, p. 21) en u werd gecontacteerd door de procureur op 3 april 2019 (NPO, p. 14, 21 & 23) alvorens u op 11 april 2019 het adres op uw identiteitspapieren liet veranderen omwille van een vermoeden van corruptie bij de politieke instellingen waarbij u zich eerder aanmeldde (NPO, p. 8 & 14). Zo rijst de vraag waarom u niet gewoon uw oud adres in Mompegon op uw identiteitskaart liet invullen om uw familieleden niet in gevaar te brengen. U verklaart immers zelf dat “als ze de familie kennen, kan het desastreus eindigen” (NPO, p. 8). Het huis stond immers toch leeg (NPO, p. 7) en de bendeleden wisten ook al dat u daar woonachtig was aangezien ze u op 3 december 2018 staande hielden aan de hoofdepoort van uw appartement (NPO, p. 20). Indien u er echt van overtuigd was dat een ander adres een goed idee was, rijst de vraag waarom u het adres dan niet liet staan op het adres bij uw moeder waar u sinds 3 december 2018 woonachtig was. U verklaart immers dat u op uw oude identiteitskaart nooit het adres van Mompegon heeft laten invullen (NPO, p. 20). Dat ook uw ouderlijke adressen nog op uw rijbewijzen staan, die zijn uitgegeven in 2017, is hoogst verwarrend (Zie rijbewijzen, document 3 in het administratieve dossier). Uw verklaring dat uw schoonmoeder het risico wilde nemen door u, uw kind en uw moeder te beschermen omdat zij toch geen werk en vast uurrooster had en genoot van haar pensioen, kan niet overtuigen. Doordat uw schoonouders kapitaalkrachtig zijn, konden zij evengoed slachtoffer zijn geworden van de afpersingen van de misdaadbendes. U poneert ten stelligste dat de bendeleden met bedreigingen ten aanzien van “uw familie” doelden op uw kerngezin (NPO, pp. 18- 20). Uit onze informatie blijkt dat bendeleden hun

slachtoffers sterker raken door familie van hen te bedreigen of te vermoorden en dit beperkt zich niet noodzakelijk enkel tot het kerngezin. Dat uw schoonzus en schoonouders in deze gecontesteerde zone bleven wonen en zichzelf in gevaar zouden brengen door de eerdergenoemde acties, acht het CGVS dan ook bijzonder roekeloos. Waarom zou uw schoonmoeder dit risico willen lopen als haar appartement in Mompegnon dichterbij uw woning lag dan het huis van uw moeder (NPO, p. 7) dat, in naar u verklaart, M18-gebied is (NPO, p. 7)? Er kan vanuit gegaan worden dat de bendeleden van MS13 u bij uw moeder niet konden raken, zeker omdat de wijk van uw moeder minder delinquentie kent aangezien er aan alle doorgangen een poort met privébewaking is (NPO, p. 7), en dat u veiliger zou zijn met een adres van een door de bende 18 gecontroleerde zone op uw identiteitskaart aangezien u daar reeds langer dan vier maanden woonachtig was.” Met het algemene verweer dat de verwerende partij alles zwart-wit ziet en alles erg simplistisch voorstelt terwijl zij onder grote stress stonden en er alles aan hebben gedaan om te overleven, verklaren noch weerleggen verzoekers de voormelde pertinente en concrete vaststellingen.

Wat betreft de tegenstrijdigheid in verzoekers aangifte van 6 december 2018 met zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stellen verzoekers in het verzoekschrift dat verzoeker werd aangesproken door één individu, maar dat er iets verder op de hoek nog iemand met een motor stond te kijken naar de gebeurtenissen en dat hij deze persoon ook vermeld heeft bij de aangifte.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud zelf te kennen heeft gegeven dat hij nadat hij door één bendelid werd aangesproken heel nerveus was, de poort opendeed, binnenging met de motor en zich verstopte, maar bovenal dat hij zich niet heeft omgedraaid om te zien of hij in een motor of voertuig stapte en of er nog iemand bij was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). In het licht van dergelijke verklaringen kan dan ook wel degelijk verwacht worden dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud zou vermelden dat er wat verderop nog iemand met een motor zou hebben gestaan te meer hij deze persoon wel vermeldde wanneer hij aangifte van de feiten ging doen en deze persoon zelfs bij de bende rekende.

Waar verzoekers de verwerende partij verwijten het systeem van het openbaar ministerie in El Salvador niet te kennen gaan zij opnieuw voorbij aan de vastgestelde tegenstrijdigheden: *“Gevraagd waarom u geen bewijs heeft gekregen dat u officieel klacht heeft ingediend bij het centraal kantoor van de anti-afpersingseenheid, stelt u dat ze met een codesysteem werkten waarbij u contact moest opnemen met het Openbaar Ministerie om te zien welke procureur uw zaak ging aannemen (NPO, p. 21). Daarna verklaart u dat in de klacht stond dat het Openbaar Ministerie u zou contacteren, maar dat ze dit nalieten en dat u daarom toch in december zelf belde en hen de code gaf (NPO, p. 22). Deze uitleg is enigszins verwarrend omdat u initieel verklaarde geen kopie van de klacht te hebben ontvangen (NPO, p. 21) en dat u het document met de code pas verkregen heeft in april 2019 (NPO, p. 23). Gevraagd naar deze code geeft u een verkeerde en verklaart u dat de code wel juist is op de bewijsstukken die u werden overhandigd op 3 april 2019 (Zie akte van verschijning en akte van identificatie, document 4 in het administratieve dossier). Dat u tot slot enkel de naam van de aan u eerst toegewezen procureur kent en niet die van de procureur die volgens u corrupt is, komt uw geloofwaardigheid niet bepaald ten goede (NPO, pp. 22-23).”* Met het verweer dat verzoeker geen kopie van de klacht werd meegegeven en hij enkel een code kreeg waarmee hij de procureur kon contacteren, weerleggen noch verduidelijken verzoekers de voormelde pertinente tegenstrijdigheid.

Waar verzoekers er nog op wijzen dat de verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent, tonen zij niet aan op welke wijze een beter begrip van deze bendes de bestreden beslissingen in een ander daglicht zouden kunnen stellen. De Raad stelt overigens vast dat de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas in hoofdzaak te wijten is aan hun eigen verklaringen met inbegrip van tegenstrijdigheden en hun eigen houding en handelen in een situatie waarbij naar eigen zeggen hun leven in gevaar is.

3.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers nog verwijzen naar de huidige coronacrisis en betogen dat zij bij terugkeer naar El Salvador niet alleen zullen worden geconfronteerd met bendes die hen afpersen, maar ook geen werk zal hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg zullen kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte, beperken zij zich tot loutere beweringen en hypothesen die zij niet staven aan de hand van concrete en objectieve gegevens en informatie. De Raad benadrukt dat het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om elementen aan te reiken die zijn voorgehouden vrees *in concreto* aannemelijk kunnen maken. Verzoekers blijven daartoe *in casu* in gebreke.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld (zie rechtsplegingsdossier), wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van de Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

De Raad stelt voorts vast dat verzoekers niet aantonen dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt voor de analyse niet correct, dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De door verzoekers aangehaalde informatie ligt immers in lijn met de informatie waarop deze analyse is gestoeld. Te meer daar de door verzoekers aangehaalde informatie zelf dateert van 2019, dewelke bezwaarlijk de situatie "*Anno januari 2020*" weergeeft en deze stukken dezelfde evoluties beschrijven als deze die in de COI Focus "*Salvador. Situation Sécuritaire*" van 15 juli 2019 worden aangestipt.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekers vragen *in fine* van de verzoekschriften de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF